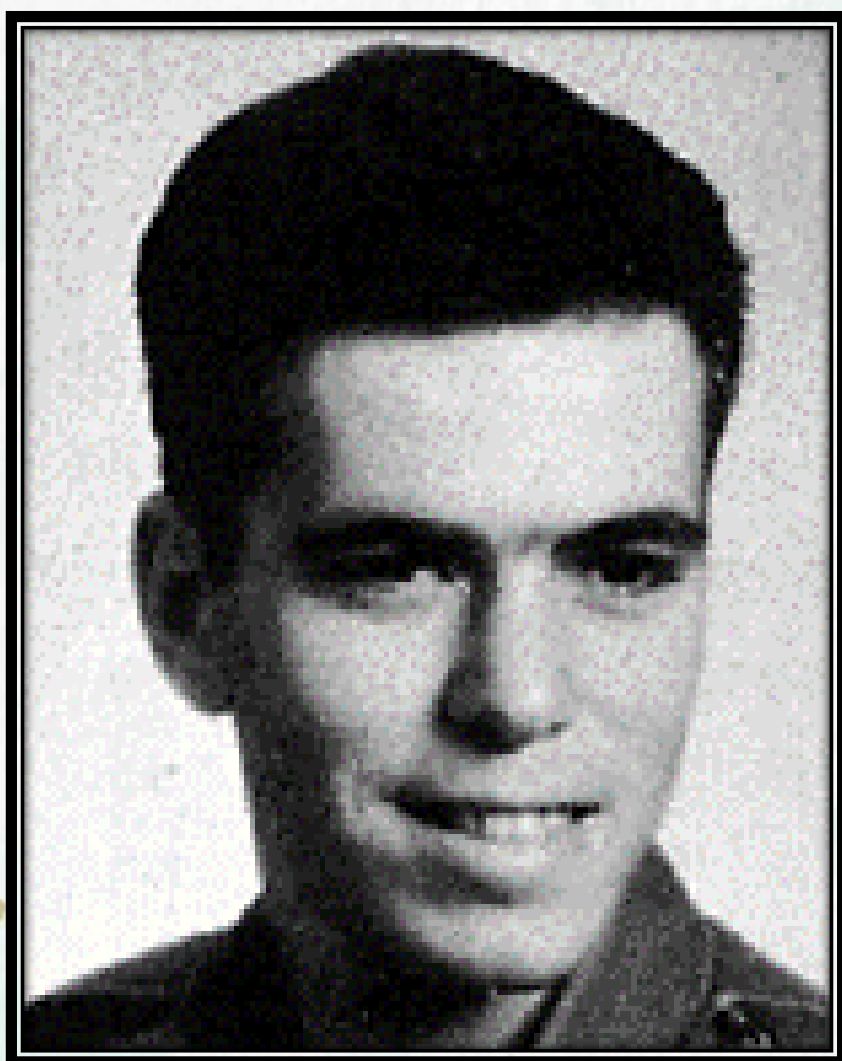

אלדד (דדי) קרוק

1967 - 1945

תש"ו – תשכ"ז

**"הנער הזה - עכשיו הוא
מלאך.**

**לא עוד יברכהו, לא עוד
יבורך.**

**אלוהים, אלוהים, אלוהים
לו אך ברכת לו -
חיים."**

אלבום זה מוקדש לזכר אלדד קרוק

שנפל במלחמת "ששת הימים"

מקום מנוחתו בבית העלמין האזרחי שפיים.

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים

ילדות

אלדד נולד ב- כ' תשרי תש"ו
(27.9.1945)

בקיבוץ שפיים,

שְׁפִיִּים הוא קיבוץ שהשתייך לקיבוץ
המאוחד, כיום משתייך לתנועה
הקיבוצית. הוא הוקם על ידי יהודים
יוצאי רוסיה ופולין בשנת 1927.

קיבוץ שפיים

קיבוץ שפיים, נוסד בשנת 1927
בלב המושבה הרצליה.
בשנת 1935 עבר הקיבוץ
לחוף הים התיכון מצפון להרצליה.
מקור השם בישעיהו מ"א, י"ח:
"אפתח על שפיים נהרות".
לפני קום מדינת ישראל,
סייעו חברי הקיבוץ לספינות
המעפילים שנחתו בחוף הסמוך.
בנובמבר 1945 הטילו הבריטים מצור
על הקיבוץ ועל מושב רשפון.

הקיבוץ סבל מהתקפות במרד הערבי
הגדול. ב-18 בספטמבר 1938 נהרגו
ארבעה נוטרים, חברי הקיבוץ, כאשר
הרכב בו נסעו עלה על מוקש ליד
הקיבוץ. הם קבורים בקבר משותף בבית
העלמין בשפיים. קברם היה הראשון
שנכרה במקום זה.

בעבר קיים הקיבוץ חיי שיתוף
לפי המודל הקיבוצי המסורתי.
בתחילת שנות האלפים

ניסו להמיר את חיי השיתוף
לכיוון של יישוב שיתוף קהילתי.
בהצבעה שנערכה בינואר 2006
דחה רוב גדול של חברים את
ההצעה לעשות רפורמה בשיטת
התקציב הנהוגה במשק.
במרץ 2009 הוחלט ברוב גורף על
הפרטת הקיבוץ.

שפיים, אחד הקיבוצים המבוססים
בארץ, מתפרנס מתעשייה,
תיירות, חקלאות והשכרת שטחים
למסחר ומשרדים. לקיבוץ אזור
מסחר מפותח, שבו חנויות ענק
של רשתות מובילות ורשתות
מזון, הממוקם בסמוך לכביש
החוף ולכניסה הצפונית לנתיבי
איילון, הממוקמת במחלף בין
המרכז המסחרי לגעש.

אלדד השתייך לתנועת
"הנוער העובד והלומד"
הידועה בראשי התיבות הנוע"ל,
היא תנועת נוער ארץ ישראלית
שמושתת על ערכי
הציונות העובדת.

סמל תנועת "הנוער העובד והלומד"

תנועת הנוער העובד הוקמה

ב-17 באוקטובר 1924

**בארץ ישראל על ידי בני נוער עובדים,
שהתאגדו על מנת להגן על עבודתם
וזכויותיהם. בשנת 1959 התמזגה לתוך
"הנוער העובד", תנועת הבונים- התנועה
המאוחדת ושם התנועה שונה בעקבות
האיחוד ל"הנוער העובד והלומד".
נכון ל-2015 הנוער העובד והלומד היא
תנועת הנוער השנייה בגדולה במדינת
ישראל.**

**בתנועה כיום מאות סניפים, קנים
ומועדונים בכל רחבי הארץ ועשרות אלפי
חניכים. התנועה פועלת בכל חלקי החברה
הישראלית והיא תנועת הנוער היחידה
שמשותפת ליהודים, לערבים, לדרוזים
ולצ'רקסים.**

**החניכים בתנועה מתחלקים לשלוש קבוצות
גיל: חניכים בכיתות ז'-ו' משתייכים
לשכבה הצעירה, חניכים בכיתות ז'-ח'
משתייכים לשכבה "מתבגרת" וחניכים
מכיתה ט'-י"ב הם חברי השכבה הבוגרת.
את חניכי התנועה ניתן לזהות
על פי החולצה הכחולה והשרוך האדום.**

אביו של אלדד נקרא מרדכי ואימו ג'ניה.
אלדד תמיד התחבר למשחקים שלא כללו
את "הפראות" שבמשחקים של הבנים.
תמיד חיפש אחרי הצמח והפרח
ולא אחרי הטרקטור.

בהיותו נער, אלדד עבד
במזכירות הקיבוץ המאוחד:

אגף חברות-הנוער.

בנוסף, אלדד היה פעיל בוועדת-

התרבות של המשק.

הקיבוץ המאוחד

אישיותו

" אהב לנגן על כלי נגינה שונים "

בבגרותו, אהב אלדד לנגן על
כלי נגינה שונים.

אלדד אהב לבלות בטבע, בין
יצירי הטבע, אהב את הארץ ואת
הריה ויערותיה.

אלדד אף אהב את המדבר הגדול
ובמיוחד את החי השוכן בקרבו.

טיול עבירו היה יותר מסתם
התרשמות מהנוף. תמיד הוא ידע
למצוא את הדברים הקטנים, את
כל אותם צדפים ואת החי
המסתתר בין האבנים הקטנות.

המדבר

צבי ארץ-ישראלי

"ואף אהב את המדבר הגדול ובמיוחד את החי השוכן בקרבו"

את מעשיו היה מלווה חיוכו המלבב
כשזיק של אהבה היה מרצד בעיניו.
הוא תמיד היה מוכן לעזור לכל והיה
קשוב לזולת מתוך הזדהות איתו.

העבודה האהובה על אלדד הייתה
עבודת כפיים והוא היה זריז מאין
כמותו בעבודה זו.

עבודת כפיים

**אמונה חזקה הייתה לו בחברה
וביכולת הגדולה שיש לחברה
הקיבוצית.**

**אלדד הצטיין ביחסי הציבור
והצליח להוות את הגשר החי
בין בני המשק ובין חברות הנוער
הנקלטות בתוכם,
כדי למצוא את השביל לכל לב.**

W

גיוס לצבא

בנובמבר 1963 אלדד התגייס
לחיל השריון שבצבא ההגנה לישראל.
מפעם לפעם היה אלדד יוצא למילואים.

סמל חיל השריון

חיל השריון הישראלי הוא החיל
המתמרן העיקרי בזרוע היבשה
של צבא ההגנה לישראל והוא
מבין חילות השריון
הגדולים בעולם.

חיל השריון מבסס את עיקר כוחו על
טנקי מערכה.

צבעה של כומתת החיל הוא שחור
וצבעי הדגל הם ירוק ושחור.
בסמל החיל מופיע טנק קרומוול,
מדגמי הטנקים שמהם הורכב החיל
בראשית דרכו. סיסמתו של החיל היא
"האדם שבטנק ינצח".

חיל השריון הוא החיל המכריע בזרוע
היבשה אשר מבוסס על שילוב של
ניידות, עמידות וכוח אש.
החיל מפעיל בעיקר טנקי מערכה אך גם
יחידות פלס"ר, פלמ"ס וחרמ"ש
ניידות.

במלחמה, תפקיד חיל השריון
כפול. תפקיד ראשון, להוביל את
הכוחות המסתערים בקו
הראשון ולטהר את השטח
מכוחות אויב. תפקיד נוסף, לבלום
את כוחות השריון של האויב
ולהשמיד את הטנקים שלו.

חיל השריון מספק גיבוי לחיל
הרגלים בעת ביצוע משימות
ביטחון שוטף. הטנקים משמשים
בגדר "מוצב נייד".

חיילי השריון עוברים הכשרה,
טירונות המחולקת לשני חלקים.
החלק הראשון נמשך כשמונה
שבועות והוא כולל בעיקר אימונים
בנשק קל, שדאות, הגשת עזרה
ראשונה וחיזוק הכושר הגופני.

בחלק השני של הטירונות,
כל מחלקה מקבלת שיבוץ לאחד
שלושת מקצועות הצוות:
תותחן, טען-קשר או נהג.

זהו שלב המקצועות, אשר נמשך
כשישה שבועות ובו נלמדים המקצועות
שצוינו, באופן תאורטי ובשילוב
תרגולים מעשיים, כל חייל בתחומו.

לאחר שלב המקצועות,

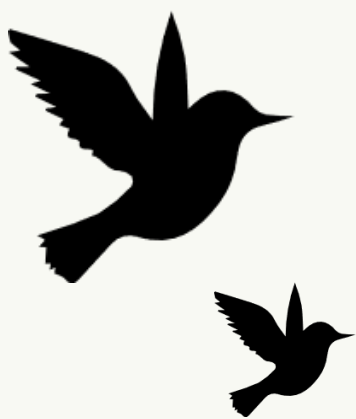
מוענקת לחיילים הכומתה והם
עוברים לשלב האימון המתקדם,
שנקרא צמ"פ- צוות, מחלקה, פלוגה.
שלב זה נמשך כשישה עשר שבועות
ובו מתאמנים החיילים להילחם ולתפקד
כיחידת צוות אחת בטנק וכחלק ממסגרת
מחלקתית ופלוגתית.

בתום האימון המתקדם,
מוענקת ללוחם סיכת לוחם השריון,
המכונה צפרגול.

לאחר שלב זה, חלק מהחיילים
מקבלים ההזדמנות לצאת לקורס מפקדי
טנקים ושאר החיילים מתפזרים בין
הפלוגות המבצעיות. בנוסף ישנו מסלול
נוסף בחיל והוא מסלול פלמ"ס-
הפלוגה המסייעת, בדומה
לפלוגה מסייעת בחיל רגלים.

סיכת לוחם שריון - ה"צפרגול".

מדי סמל ראשון.
בכותפת ניתן לראות את הכומתה
השחורה וסמל חיל השריון.

W

מלחמת ששת הימים

מלחמת ששת הימים

**נערכה מה-5 ביוני עד ה-10 ביוני 1967,
כ"ו באייר עד ב' בסיוון התשכ"ז.**

**המלחמה הייתה בין ישראל
לבין מצרים, ירדן וסוריה, שנעזרו
במדינות ערביות נוספות כמו עיראק,
לבנון, ערב הסעודית ועוד.
המלחמה הסתיימה בניצחון של ישראל.
לאחר תקופת המתנה מתוחה, שבה נעשו
ניסיונות להימנע ממלחמה, ישראל, יזמה
את מבצע קדש בו החלה בהשמדת חיל
האוויר של מצרים, מה שהיווה יתרון
עבור ישראל.**

**במהלך המלחמה כבשה מדינת ישראל
שטחים נרחבים בסיני, רצועת עזה, רמת
הגולן, יהודה ושומרון ומזרח ירושלים.**

**השטח הכולל שנכבש גדול פי
שלושה משטחה של מדינת
ישראל לפני המלחמה.**

מטוסים מצריים שהושמדו על הקרקע

גודל הצלחת חיל האוויר מתבטא
בכותרות העיתונים

קצינים מחיל האוויר הישראלי ליד מטוס מצרי שהושמד בסיני

תמונת הניצחון של מלחמת ששת הימים

הקרבת האחרון

"אלדד נפצע באורח קל ובגבורתו הרבה
ביקש שחבריו ייחבשו תחילה"

**במהלך מלחמת ששת הימים
נפצע אלדד תוך כדי לחימה
באויב שהתבצר בתעלות.**

**אלדד נפצע באורח קל
ובגבורתו הרבה ביקש שחבריו
הפצועים ייחבשו תחילה.
אך אז נפגע שנית ובפגיעה זו
מצא את מותו.**

**ביום השני לקרבות, כ"ז באייר
תשכ"ז, 6.6.1967, נפל אלדד
בקרב שנערך בשועפאט שבאזור
ירושלים.**

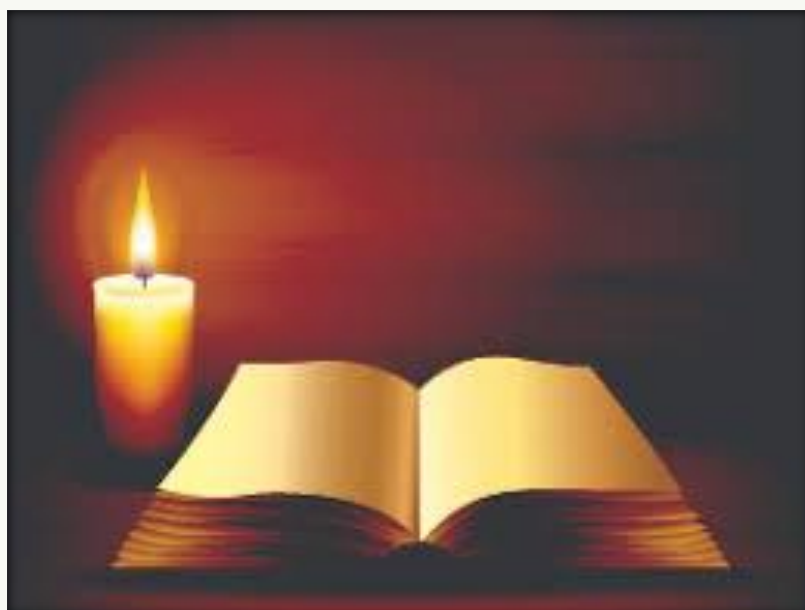

אלדד הובא לקבורה
בבית הקברות הצבאי שעל
הר-הרצל בירושלים ולאחר זמן
הועבר למנוחת עולמים
בבית הקברות בשפיים.

הנצחתו

"קיבוצו הוציא עלון לזכרו בשם: 'ביטויינו' "

קיבוץ שפיים בו חי אלדד, הוציא
עלון לזכרו בשם: "ביטוינו".
בנוסף, הוצאה חוברת לזכרו בשם
"אלדד".

אף הועלה זכרו בחוברת הזיכרון
"אשר נפלו במלחמה" של הקיבוץ.

שיר לזכרו

לחננו בן כל חרתי בחי וצפור
ולב לחרביו בו את כל המראות
מן המדבר לו, כמה יבורך
זה הנער - שאל המלאך.
ברך לו רגליו לרקוד עד אין סוף
מן לזכור בה את כל
החוסות.

מה אברך

להקת חיל הים
מילים: רחל שפירא
לחן: יאיר רוזנבלום

מה אברך לו, במה יבורך? זה הילד? שאל המלאך.
מה אברך לו, במה יבורך? זה הילד? שאל המלאך.
וברך כי ידיו הלמודות בפרחים יצלחו גם ללמוד את עוצמת הפלדה ורגליו הרוקדות את מסע הדרכים ושפתיו השרות את מקצב הפקודה.

מה אברך לו, במה יבורך?
זה הגבר? שאל המלאך.
מה אברך לו, במה יבורך?
זה הגבר? שאל המלאך.

וברך לו חיוך שכמוהו כאור
וברך לו עיניים גדולות ורואות
לתפוס בן כל פרח וחי וציפור
ולב להרגיש בו את כל המראות.

נתתי לו כל שאפשר לי לתת
שיר, וחיוך, ורגליים לרקוד
ויד מעודנת, ולב מרטט
ומה אברך לך עוד?

מה אברך לו, במה יבורך?
זה הנער? שאל המלאך.
מה אברך לו, במה יבורך?
זה הנער? שאל המלאך.

מה אברך לו, במה יבורך?
זה הילד? העלם הרך.
מה אברך לו, במה יבורך?
זה הילד? העלם הרך.

וברך לו רגליים לרקוד עד אין סוף
ונפש לזכור בה את כל הלחנים
ויד האוספת צדפים עלי חוף
ואוזן קשובה לגדולים וקטנים.

הנער הזה - עכשיו הוא מלאך.
לא עוד יברכוהו, לא עוד יבורך.
אלוהים, אלוהים, אלוהים
לו אך ברכת לו - חיים.

מה אברך לו, במה יבורך?
זה העלם? שאל המלאך.
מה אברך לו, במה יבורך?
זה העלם? שאל המלאך.

השיר 'מה אֶבְרָךְ' נכתב על ידי
רחל שפירא והולחן על ידי יאיר
רוזנבלום.

הפזמון היה לאחד משירי
הזיכרון הידועים ביותר בתרבות
הישראלית.

זהו שיר הספד המספר על עֲלָם
שאלוהים אמנם בירך אותו
באינספור תכונות גוף ונפש
נעלות, אך בסיום השיר נשמעת
הקריאה:

"אלוהים, אלוהים, אלוהים
לו אך ברכת לו – חיים".

רחל שפירא, חברת קיבוץ שפיים,
כתבה את השיר לאחר
מלחמת ששת הימים

לזכרו של אלדד (דדי) קרוק, בן
כיתתה בקיבוץ, שנפל באותה מלחמה
בקרב בשכונת שועפאט בירושלים,
והוא בן 22.

השיר התפרסם בחוברת זיכרון לקרוק
שהופקה בקיבוץ, שכותרתה היא
"לאלדד". לדברי שפירא, בשיר יש
יסודות ביוגרפיים מדמותו של קרוק,
כפי שהכירה אותו.

רוזנבלום נתקל בשיר במקרה,
כשעבר על חומרי קריאה שונים,
שהתגלגלו לפתחו במהלך שהותו
בבית ההארחה של הקיבוץ,
לאחר תאונת דרכים שעבר.
זהו השיר הידוע הראשון
שכתבה רחל שפירא.

**הביצוע המקורי לשיר היה על ידי להקת
חיל הים עם הסולנית רבקה זהר.**

**זהו השיר המושמע ביותר ברדיו בימי
הזיכרון לחללי מערכות ישראל.
מאז זכה השיר לביצועים רבים נוספים.**

בשנת התשע"ט הוצא בול יום הזיכרון המעוצב על סמך השיר.

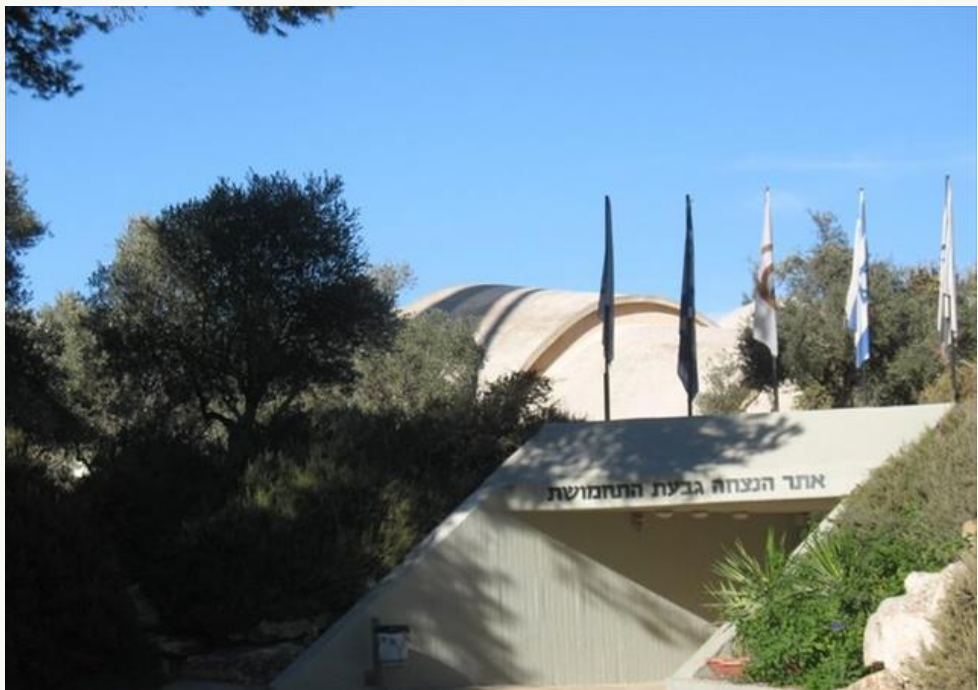
בול בעקבות השיר

הנצחה באנדרטאות

אתר הנצחה גבעת התחמושת ירושלים

האנדרטה

על האנדרטה

**במלחמת ששת הימים, נכבש מתחם
גבעת התחמושת.**

**על שרידי המוצב, הוקם אתר
הנצחה ממלכתי בו מסופר סיפור
המערכה על ירושלים ומונצחים
מאה שמונים ושניים הנופלים
בקרבות בעיר, במלחמת ששת
הימים, לוחמי חטיבת הצנחנים,
חטיבת ירושלים, חטיבת השריון
הראל וחיל האוויר.**

**מצבה לנופלים מפלוגת דוכיפת,
גדוד 106 בחטיבת הראל
במלחמת ששת הימים
ירושלים**

על האנדרטה

בה מונצחים שנים עשר לוחמים

מסיירת דוכיפת בגדוד 106

בחטיבת שריון 10,

חטיבת הראל,

שנפלו בכ"ז באייר

התשכ"ז - 6.6.1967 .

תיאור האנדרטה

האנדרטה נמצאת בגן ציבורי,

ברחבת אבן מוגבהת שסביבה צמחייה.

בקצה שביל הכניסה אל הרחבה, סמוך

לכביש, נמצא לוח אבן נמוך ובו פרטי

ההנצחה. בקצה הרחבה ניצבת המצבה

המלבנית והגבוהה ולרגליה צמחייה.

במרכז המצבה שמות הנופלים, בראשה

סמל צה"ל ונסיבות הנפילה ובתחתיתה

פירוט קרבות הגדוד במהלך המלחמה

בירושלים.

הקמת האנדרטה

ההנצחה ביוזמת חיילי החטיבה.

נבנתה בשנת 1967.

לוח זיכרון לחללי חטיבת הראל במלחמת ששת הימים ירושלים

על האנדרטה

**חטיבת הראל, חטיבה 10,
הפכה לחטיבת שריון במילואים.**

**במלחמת ששת הימים
השתתפו חיילי החטיבה,**

**בפיקוד אל"מ אורי בן ארי, בקרבות
בירושלים.**

**בלוח הזיכרון מונצחים שלושים ושמונה
נופלי החטיבה בקרבות מלחמת ששת
הימים.**

תיאור האנדרטה

**בגן ציבורי, בלב רחבת אבן מרוצפת
שסביבה עצים ושיחי נוי, ניצב לוח זיכרון
ועליו חקוקים שמות הנופלים והמילים:
"לזכר חללי חטיבת הראל שנפלו במלחמת
ששת הימים וחרפו נפשם לשחרור
ירושלים, בעקבות חבריהם גיבורי
תש"ח".**

הקמת האנדרטה

הלוח הוצב ביוזמת אנשי החטיבה.

יד לשריון לטרון

על האנדרטה

חיל השריון הישראלי

החל את דרכו

במלחמת העצמאות.

מאז נוטל חיל השריון חלק עיקרי

בקרבות היבשה בכל מערכות

ישראל, והיה לגורם מכריע בהשגת

ניצחון מול צבאות ערב. במלחמת

ששת הימים, יוני 1967, נכבש

השטח בלטרון על ידי ישראל

ולימים הוחלט להקים שם את

מוזיאון השריון.

במסגרת המוזיאון הוקם כותל

השמות, בו מונצחים חללי חיל

השריון בכל מערכות ישראל.

תיאור האנדרטה

במצודת לטרון הוקם מוזיאון
לתולדות השריון, הכולל בין היתר:
אוסף טנקים ורק"מ,
דגמי משוריינים עתיקים,
חדר מסלול בחיל השריון הישראלי, חדר
מורשת קרב, מוזיאון הלוחם היהודי,
ספרייה ואמפיתיאטרון.

ברחבה המרכזית באתר הוקם כותל
השמות, כחלק ממכלול ההנצחה באתר
הכולל את שער הגבורה, מגדל הדמעות,
מעמד היזכור היומי וגלעד תולדות החיים.
זהו קיר ארוך המורכב מלוחות מתכת
שבהם חרוטים שמות הנופלים לפי תקופות.
במרכז הלוח הימני סמל השריון, בראש
הלוח פרטי ההנצחה ובתחתיתו נכתב:
"גבורתכם לנו שריון, רעותנו לכם נצח".

הקמת האנדרטה

ההנצחה ביוזמת עמותת "יד לשריון",
שהקימו ותיקי החיל, ובשיתוף חיל השריון
והיחידה להנצחת החייל במשרד הביטחון.
ראשיתה בתשמ"ג, 1983.

מספר החללים המונצחים - 5027

בית יד לבנים ירושלים

על האנדרטה

ארגון "יד לבנים" החל מרעיון
שהובא במכתבה של אם שכולה,

למערכות העיתונים בתום מלחמת
העצמאות והתפתח למוסד ארצי המייצג
את המשפחות השכולות ונתמך על ידי
משרד הביטחון, העיריות והמועצות
המקומיות.

הארגון מפעיל כ-70 מרכזים ושלוחות
במרבית ערי ישראל. בכל מרכז יש חדר
זיכרון שבו מונצחים חללי אותו יישוב,
ומתקיימות פעילויות חינוכיות ותרבותיות
שונות להנצחת החללים.

במרכז בירושלים מונצחים החללים בני
העיר וכן מי שבאו להגנתה ונהרגו
ברחובותיה ושעריה, בכל מערכות ישראל
מאז 1914.

הקמת האנדרטה

האתר הוקם ומתוחזק על ידי אנשי בית יד
לבנים ועיריית ירושלים ותוכנן על ידי
האדריכל דוד רזניק.

תיאור האנדרטה

האתר עוצב כולו דמוי פירמידות,
כמבני זיכרון עתיקים. הוא תוכנן
כסלע הנחפר מתוך ההר ולכן
המבנה כולו עשוי מאותה אבן, מה
שמבטא אחדות והמשכיות.

דרך אוהלי אבן נכנסים לחצר הראשונה
של האתר. שני אוהלי אבן נוספים
מובילים לרחבת הטקסים,
בה נמצאת אנדרטה

הבנויה מצינורות בתוך בריכת מים.
מהרחבה נשקף נוף של ירושלים.
בקצה הרחבה הכניסה הראשית לאוהל
יזכור הבנוי כפירמידה, בו חקוקים
שמות כל הנופלים על גבי לוחות. על
הלוח פסוק לזכר הנופלים: "תהיה
נפשם צרורה בצרור החיים עם נשמות
מגינייה בכל הדורות".

בחלקה הפנימי של הפירמידה נר
התמיד ופסל מזכוכית. מאולם הזיכרון
יורדות מדרגות לקומת הקרקע, בה יש
תצוגת תמיד של חללי חטיבת פלמ"ח-
הראל וכן תיקי כל הנופלים.

מספר החללים המונצחים - 2809

יד לנופלים בני התנועה הקיבוצית יערות מנשה - משמר העמק

תיאור האנדרטה

אתר ההנצחה על גבעה בלב יער
הקיבוצים. בכניסה אליו, משני
צידי שער הברזל ושביל הבטון המוביל
אל מרכז האתר, ניצבים שני לוחות אבן
שבהם מוטבעים שלטים. על האחד מפת
הארץ ופיזור הקיבוצים בה, תחת הכותרת
"מאה שנות התיישבות קיבוצית,
1910 - 2010 תרע"א - תשע"א".

על הלוח השני, מתחת לסמלי התנועות
הקיבוציות, פרטי ההנצחה והמילים
"במאה שנות התיישבות קיבוצית נפלו
כ-3,000 חברי קיבוצים".

שביל הבטון מוביל אל מרכז האתר. לצד
השביל הוצבו לוחות אבן שעליהם
שלטים הנושאים את סיפור הקמתה של
התנועה הקיבוצית ופרטי התגייסות
אנשיה לכוח המגן, מאז ועד היום.
השביל מוביל אל מגדל בטון גבוה, מעין
מגדל שמירה ותצפית. ניתן לטפס במגדל.
מהמגדל ממשיך חפיר בטון אל רחבה ובה
דגל ישראל,

את הרחבה תוחם קיר שבמרכזו
דברים שכתב ס' יזהר:
"נזכור אחים, בנים ורעים אשר יצאו
עמנו בפלוגות הלוחמים. אנחנו חזרנו,
והמה לא ישובו עוד".

בצידו של המגדל ניצבים קירות אבן
מוארכים, ועל הלוחות מוטבעים
פרטי הנופלים לפי תקופות.
על הקיר הראשון שלט הנושא את
פרטי ההנצחה ומילים מ"יזכור"
שחיבר ברל כצנלסון אחרי מאורעות
תל חי: "הנאמנים והאמיצים, אנשי
העבודה והשלום, אשר הלכו מאחרי
המחרשה ויחרפו נפשם על כבוד
ישראל ועל אדמת ישראל".

בהמשך השלט נכתב:
"יהא זכרם שמור עמנו לעד".

על האנדרטה

**ביער הקיבוצים, מונצחים
בני התנועה הקיבוצית אשר נפלו
בכל מערכות ישראל מאז
קום הקיבוץ הראשון,
דגניה א', 1910.**

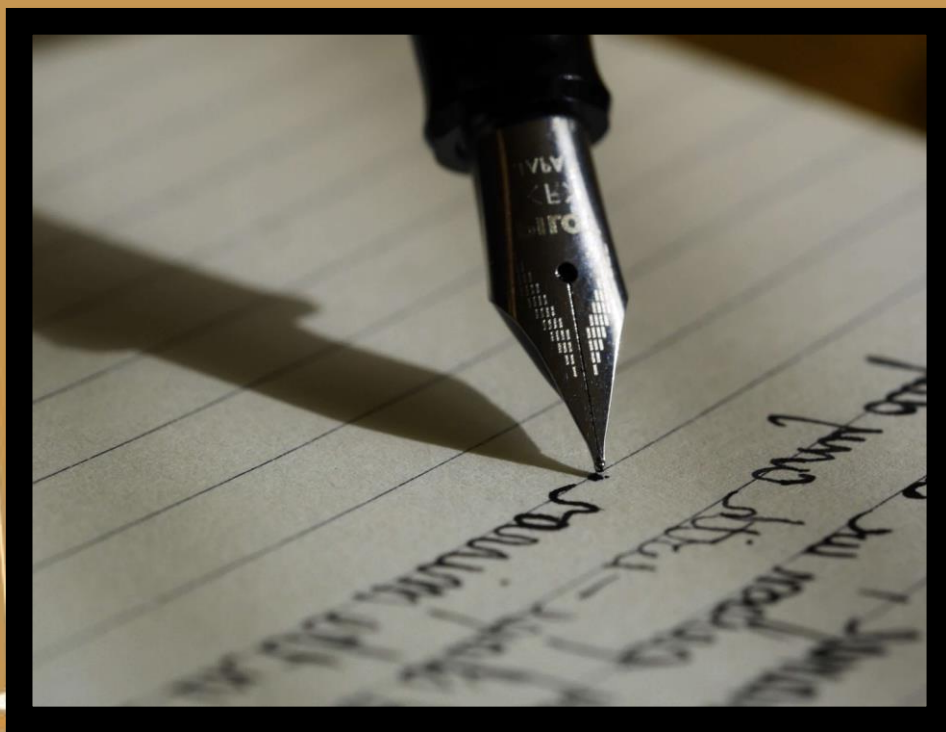
הקמת האנדרטה

**ההנצחה ביוזמת מדור הנצחה בתנועה
הקיבוצית. נחנכה באלול תשס"ז, אוגוסט
2007, לקראת מלאת 100 שנה לתנועה
הקיבוצית.**

מספר החללים המונצחים - 2984

חוויות מכתיבת האלבום

דברי התלמידה טליה

היה לי כיף לעבוד בעת יצירת האלבום
לזכר אלדד קורק יחד עם אורה.

נהניתי מבחירת
המסגרות לתמונות שבאלבום.

דברי הסטודנטית

אורה:

**אני רואה זכות בהנצחת חללי ישראל
באמצעות כתיבת אלבומים לזכרם.
נהניתי מהעבודה על האלבום יחד עם
טליה, מבחירת התמונות ומההכרות
עם סיפור חייו של אלדד.**

**למדנו על אצילות רוחו ומידותיו
הנעלות - שכאשר שנפצעו הוא
וחברו בקרב, ויתר לחברו שיטופל
בטיפול רפואי לפניו.**

**תודתי לארגון "יד לבנים" על המיזם
הנהדר הזה אשר מחבר את
התלמידים המיוחדים ואותנו,
הסטודנטים, עם דמויות נאצלות רוח
שכאלו וכן על הערך הגדול שיש
בתהליך זה.**

